

Táto obroda prebiehala na provinčných univerzitách skôr a výraznejšie ako vo Viedni. Tu chceme poukázať na množstvo usmerňovacích (podporných) opatrení, ako vývoj dotácií, budovanie knižníc etc. Ako citeľná a ďalekosiahla bola obnova na ceste Thunovských reforiem, sa ukáže vo veci viditeľného pochopenia verejnosti a parlamentu pre požiadavky univerzít, ktoré ako dôkaz užitočnosti novôt hodnotili prijatie vedy – napriek ťažko pôsobiacim okolnostiam toho roku. Natoľko prerazila úžasná energia začiatočnej fázy na širšiu verejnosť. A to bola vlastne najcennejšia časť: že z nedostatku Predmarca (obdobia pred marcom) dospelá vôľa/drzosti k obnove, túžba po voľnejšom rozvoji, mohla sa zbaviť hanby/potupy tmárstva. Tá sa r. 1848 uvoľnila a Thun ju podporoval/ z Thuna ťažila. Výsledok pripomína našu predstavu o veľkom tresku.